

แนวทาง แบบที่ 1

อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี A

(ข้อมูลจากหนังสือ “แนวทางการวางแผนมิสซาวันอาทิตย์” คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

จงชื่นชมยินดี พระเจ้าจะเสด็จมาช่วยเราให้รอดพ้น

พระธรรมล้ำลึกพระคริสตเจ้า: พระเยซูเจ้า พระแม่มารีย์

ท่าทีคริสตชน: ความกระตือรือร้นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม

การดำเนินชีวิต: เปิดใจต้อนรับพระคริสตเจ้า

บทนำ

วันนี้ เรามาถึงครึ่งทางของการเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า และบรรยากาศของพิธีกรรมจะเป็นบรรยากาศของความยินดี ซึ่งปรากฏชัดเจนทั้งในคำทำนายของอิสยาห์และในเหตุการณ์ช่วงสุดท้ายก่อนการประสูติ นักบุญยอห์นบัปติสต์ผู้ปรากฏตัวในอาทิตย์ที่ 2 ในฐานะผู้ออกมาสั่งสอนชาวยิวให้กลับใจเพื่อรอรับพระมหาไถ่ บัดนี้ได้ถูกจำคุก ทำให้ดูเหมือนว่าประวัติศาสตร์กำลังเดินเข้าสู่ช่วงเวลาสุดท้ายของการเตรียมตัว บรรดาประกาศกกำลังออกไปจากฉากของประวัติศาสตร์เพื่อเปิดทางให้กับบุคคลสำคัญที่สุดคิงที่พระเยซูในพระวรสารตรัสยกย่องนักบุญยอห์นบัปติสต์ไว้ในฐานะเป็น “ผู้นำหน้า” ซึ่งออกมาเตรียมทางสำหรับการกอบกู้ “การปกครองของพระเจ้า” ซึ่งมองเห็นได้ในเครื่องหมายของ “การบำบัดความทุกข์พลภาพทุกชนิด” และความยินดีในพระอาณาจักรของความรอด

พิธีกรรมของวันนี้จึงเริ่มด้วยการถามว่า “พระเยซูคือพระแม่มารีย์ใช่หรือไม่” ในคำถามของนักบุญยอห์นบัปติสต์ผ่านทางศิษย์สองคนที่ว่า “ท่านคือผู้ที่จะมา หรือต้องคอยใครอีก?” บริบททำให้เข้าใจได้ว่า คำว่า “ท่าน” ในที่นี้มีทวิพหุหมายถึง “พระคริสตเจ้า” (ภาษากรีก) ซึ่งก็หมายถึง “พระแม่มารีย์” (ภาษาฮีบรู) นั่นเอง

ความคิดสำคัญที่ควรให้ความเอาใจใส่เป็นพิเศษในการฉลองของวันนี้คือ ความยินดีและความรอดพ้นและพระเมสสิยาห์ (พระคริสตเจ้า)

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 35 : 1-6,10	พระเจ้าจะเสด็จมาช่วยท่านให้รอดพ้น
เพลงสดุดี	สดด 146	โปรดเสด็จมาช่วยข้าพเจ้าทั้งหลายให้รอดเถิด พระเจ้าข้า
บทอ่านที่ 2	ยก 5 : 7-10	พวกท่านต้องทำจิตใจให้เข้มแข็ง เพราะ พระองค์จะเสด็จมาแล้ว
พระวรสาร	มธ 11 : 2-11	ท่านคือผู้ที่จะมา หรือจะต้องคอยใครอีก

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 ความยินดีบนฐานของสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้น

ในการสื่อความหมายของความยินดีในพิธีกรรมของวันนี้บทอ่านใช้คำหลายคำ ได้แก่ ยินดี เปรมปรีดี การร้องเพลง ความชื่นบาน โห่ร้องยินดี ความชื่นชมยินดี ซึ่งความหมายของคำเหล่านี้จะชัดเจนเมื่อพิจารณาจากสถานการณ์ก่อนประสพการณ์ของการได้รับการไถ่กู้

สถานการณ์เดิม	สถานการณ์ใหม่ของการรอดพ้น
ทะเลทราย ดินทुरुกันดาร แห้งแล้ง ตาบอด หูหนวก ไข้ ง่อย	ผลิตออกอย่างอุดม มองเห็น ได้ยิน พูดได้ กระโดดได้

ความแตกต่างของสถานการณ์ก่อนการไถ่กู้กับสถานการณ์หลังการไถ่กู้คือที่มาของสิ่งที่เรียกว่า ความยินดีการเสด็จมาของพระผู้ไถ่ นำความยินดีมาให้กับผู้ที่ยังรอคอยพระองค์ เพราะพระองค์เสด็จมาพร้อมกับสิ่งใหม่ที่ผู้เฝ้ารอคอยปรารถนา จึงเป็นความยินดีอันเนื่องจากการเสด็จมาของพระมหาไถ่กับการปกครองของพระองค์

1.2 การไถ่กู้และความรอดพ้น

การไถ่กู้และความรอดพ้นจึงเป็นความจริงเดียวกัน แต่มองจากสองมิติที่แตกต่างกัน การไถ่กู้เป็นพระราชกิจของพระเจ้า ซึ่งเรียกถึงความเชื่อในส่วนหนึ่งของมนุษย์ การไถ่กู้ (พระ

ราชกิจของพระเจ้า) กับความเชื่อ (ในส่วนของมนุษย์) นำไปสู่ “ความรอดพ้น” ของมนุษย์ผู้มีความเชื่อ

พระราชกิจของพระเจ้าได้ถูกบรรยายไว้ด้วยคำว่า “การไถ่” ซึ่งเป็นการกระทำเพื่อการปลดปล่อยให้เป็นอิสระ คำคำนี้จะนำไปสู่การใช้คำอีกหลายคำซึ่งสื่อความหมายทำนองเดียวกัน เช่นการปลดปล่อย คำไถ่ ความรอด การใช้โทษบาป ความชอบธรรม การบันดลความชอบธรรม การชำระให้บริสุทธิ์ ฯลฯ ทั้งหมดนี้จะสัมพันธ์กับสถานะของ “การตกในบาป” ของมนุษย์ ซึ่งหมายถึง “การปฏิเสธไม่ยอมรับข้อเสนอของพระเจ้าที่จะให้มนุษย์เข้าร่วมในชีวิตของพระองค์”

พระเยซู ซึ่งเป็นพระนามซึ่งมีความหมายว่า “พระยาห์เวห์ทรงช่วยไ้รอด ” เมื่อทรงรักษาคณาบอด หูหนวก เป็นใบ้ เป็นง่อย ถูกผีสิง จึงสื่อถึงสิ่งที่พระนามของพระองค์ทรงเป็น “การช่วยไ้รอด” พระเยซูจึงไม่ได้เสด็จมาเพื่อคนดี แต่มาเพื่อคนบาป พระองค์จึงไม่ได้ทรงไ้ถ่คนดี ทรงไ้ถ่คนบาปให้หลุดพ้นจากพันธนาการของความตาย

เพราะเหตุนี้ ในอีกด้านหนึ่งของความรอดจึงได้แก่ความเชื่อ เพราะความเชื่อว่า พระเยซูผู้กำลังจะเสด็จมาคือพระบุตรของพระเจ้า ผู้ซึ่งครั้งหนึ่งได้ “ช่วยมนุษย์ไ้รอดพ้นจากความว่างเปล่า” บัดนี้ กำลังจะเสด็จมาเพื่อ “ช่วยมนุษย์ให้พ้นจากการต้องกลับไปสู่ความว่างเปล่า” หากไม่ยอมรับที่จะเข้าร่วมชีวิตกับพระองค์ ความเชื่อจึงเป็นเงื่อนไข เพราะความเชื่อทำให้เรายอมรับสภาพของความว่างเปล่าของตัวเอง และยอมรับว่า ผู้จะช่วยเราให้พ้นจากความว่างเปล่าคือพระเจ้าผู้ทรงเสด็จมา แม้ว่าขณะกำลังรอคอยพระองค์ เราอาจไม่ได้พบกับพระองค์ดังที่เราคาดหวัง ความเชื่อจึงหมายถึง “ความไว้วางใจ” และความเพียรอดทน หรือความเพียรอดทนด้วยความหวังที่ไม่หวั่นไหว

1.3 พระเยซูเจ้า พระเมสสิยาห์ (พระคริสตเจ้า)

พระผู้กำลังเสด็จมาและที่เราเฝ้ารอคอยคือพระเมสสิยาห์ ซึ่งเป็นการเข้าแทรกแซงของพระเจ้าเพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ แต่ไม่ได้เป็นการแทรกแซงด้วยอำนาจของพระเจ้าจากเบื้องบน แต่เป็นการเสด็จมาของพระเจ้าท่ามกลางมนุษย์นี่คือสาเหตุแท้จริงของความยินดี “พระเจ้าประทับอยู่ท่ามกลางเรา”

ตามปกติ คำว่า “เมสสิยาห์” (ภาษาฮีบรู) ในพระคัมภีร์จะถูกใช้หมายถึง “กษัตริย์” และมักถูกขยายด้วยคำว่า “ผู้ถูกเจิม” แต่ที่มักพบบ่อยที่สุดคือ “พระเมสสิยาห์ของพระเจ้า

ยาเวห์” ทำให้เนื้อหาของคำก็คือ “พระแมสสิยาห์ ผู้รับการเจิมของพระเจ้า ” ดังนั้น ผู้ที่กำลังจะเสด็จมา จึงได้แก่ “พระคริสตเจ้า” (ภาษากรีก)

ดังนั้น พิธีกรรมจึงเป็นประสบการณ์ของการรอคอย “พระคริสตเจ้า” (พระแมสสิยาห์) กษัตริย์ผู้มาสถาปนาพระอาณาจักรของพระเจ้า พระอาณาจักรของความชอบธรรม กษัตริย์ผู้ทรงเป็นประกาศกและสงฆ์ คนกลางระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ เพราะในพระองค์พระเจ้าทรงเข้าแทรกแซงเพื่อความรอดพ้นของมนุษย์ทุกคน (จุดสุดยอดของการเผยแสดงนี้จะได้รับการสรุปรวมในวันสมโภชพระคริสต์ทรงแสดงองค์ เมื่อนักปราชญ์ถวายบรรณาการสามชิ้นแก่พระกุมาร)

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

บรรยากาศของการฉลองในวันนี้ คือ บรรยากาศของความยินดี ของประสบการณ์กับการได้รับความรอดพ้นกับการได้สัมผัสกับการสถาปนาพระอาณาจักรของพระเยซูเจ้า คือการบำบัตร์รักษา การเกิดใหม่

ในด้านหนึ่งพิธีกรรมของวันนี้ทำให้เราได้หวนกลับไประลึกถึงความรุ่งเรืองของอดีต ส่วนในอีกด้านหนึ่ง เป็นการหล่อเลี้ยงความหวังในการเข้าแทรกแซงของพระเจ้าเพื่อไถ่กู้มนุษย์ ซึ่งสำหรับชาวอิสราเอล อดีตอันรุ่งเรืองคือ “การอพยพ” และสำหรับคริสตชน คือการประสูติและปีศาจของพระเยซูเจ้า การบังเกิดของพระบุตรของพระเจ้าจึงเป็นจุดเริ่มต้นของความหวังในความสำเร็จของแผนการของความรอดพ้นซึ่งเป็นสิ่งใหม่อย่างไม่เคยมีมาก่อน

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ขบวนแห่และเพลงเริ่มพิธี เพื่อสร้างบรรยากาศของความยินดี เป็นความชื่นชมยินดีที่จะมีผู้มาช่วยเราให้รอดพ้น เป็นการชื่นชมยินดีที่มีความหวัง
- การใช้ “ระบบสัญลักษณ์” เพื่อสื่อความหมายแห่งการ

รอกอย โดยการจุดเทียน เล่มที่ 3

- **งดบทพระสิริรุ่งโรจน์** เพราะเป็นบรรยากาศการรอกอย การเสด็จมาของพระผู้ไถ่

ภาควจนพิธีกรรม

- **บทอ่านที่ 1** วันนี้แสดงถึงความชื่นชมยินดีว่าเริง เพราะพระแมสสิยาห์มาใกล้แล้ว ในบทนำจึงควรแสดงให้เห็นถึงความรอดพ้นที่ใกล้เข้ามาแล้ว ให้เรามีท่าทีที่แสดงถึงความไว้วางใจในพระผู้ไถ่ด้วยความชื่นชมยินดี
- **บทพระวรสาร** เรียกร้องให้เราละทิ้งความชั่วร้ายต่างๆ ทำแต่ความดีเพื่อเตรียมจิตใจต้อนรับพระผู้ไถ่ และพระองค์จะชำระเราด้วยพระจิตเจ้า
- **บทเทศน์** เน้นถึงการกลับใจอย่างแท้จริงเพื่อต้อนรับพระผู้ไถ่ที่กำลังจะเสด็จมาเพื่อเราจะได้มีความชื่นชมยินดีอย่างแท้จริงเมื่อถึงวันที่พระองค์เสด็จมาแล้ว และเราจะต้องมีความไว้วางใจว่าพระองค์จะไถ่เราให้รอดด้วยพระจิตเจ้า และมีความชื่นชมอย่างแท้จริง และให้เรานึกถึงการเสด็จมาอย่างแท้จริง
- **บทข้าพเจ้าเชื่อ** แสดงออกถึงความเชื่ออย่างแท้จริงว่า พระองค์มาบังเกิดเป็นมนุษย์เพื่อไถ่เราให้รอดพ้น
- **บทภาวนาของมวลชน** ภาวนาด้วยท่าทีที่แสดงถึงความไว้วางใจ ชื่นชมยินดีที่พระเจ้าจะเสด็จมาไถ่เราให้รอดพ้น

ภาคบูชาขอพระคุณ

- **บทนำขอพระคุณแบบที่ 2** เทศกาลเตรียมรับเสด็จฯ และการสวดบทขอพระคุณให้เป็น “การสรรเสริญและขอพระคุณ” จริงๆ พิจารณาใช้การรับศีลมหาสนิทเป็นประสบการณ์ของการได้รับการบำบัดและการไถ่ และที่สำคัญ ฟังให้ความเอาใจใส่พิเศษกับทุกครั้งที่มีการใช้พระนาม “พระคริสตเจ้า” (ไม่มีการใช้คำว่าพระแมสสิยาห์ในพิธีกรรม)

- บทนำขอบพระคุณและบทขอบพระคุณ ให้ความสำคัญกับ “พระบิดา” ในพระบิดาผู้ทรงเป็นจุดกำเนิดของแผนการของความรอดพ้น พระองค์ผู้ทรงให้แผนการของความรอดพ้นสำเร็จไปโดยทางพระคริสตเจ้า ด้วยฤทธิ์อำนาจของพระจิต และผู้ทรงเป็นจุดสุดท้ายของการเดินทางของความเชื่อของเรา

ปิดพิธี

- พิจารณาหา “ระบบสัญลักษณ์” เพื่อใช้สื่อพระธรรมล้ำลึกของความยินดีและความรอดพ้น ทดลองเป็นระบบสัญลักษณ์ที่พบในวัฒนธรรมของชุมชน และสามารถสื่อสิ่งที่ต้องการสื่อ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ
- ให้ดำเนินชีวิตโดยแสดงให้เห็นถึงการกลับใจอย่างแท้จริง และมีชีวิตอย่างมีความหวัง ความชื่นชมยินดี

2.3 บทภาวนาของมวลชน

ประธาน

พี่น้องที่รัก ให้เราภาวนาต่อพระเจ้าพระบิดาของเรา ผู้ไม่ประสงค์สิ่งใด นอกจากความสุขของบรรดาบุตรของพระองค์ และพร้อมที่จะสดับฟังและตอบคำอ้อนวอนของเรา

ผู้นำ

- 1) เพื่อองค์สมเด็จพระสันตะปาปา บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ และผู้แพร่ธรรมทั้งหลาย จะได้พบความยินดีในการประกาศพระวรสาร เช่นเดียวกับนักบุญยอห์น ได้ประกาศการเสด็จมาของพระคริสตเจ้า **ให้เราภาวนา**
- 2) เพื่อบรรดาคริสตชน จะได้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ที่ไม่มีชีวิตเชื่อ และนำพวกเขามารู้จักพระคริสตเจ้า ด้วยการดำเนินชีวิตตามคุณค่าแห่งพระวรสารอย่างซื่อสัตย์มีความสุขสงบ ใจอิสระ โอบอ้อมอารี เพื่อแผ่แบ่งปันและทำดีกับทุกคน **ให้เราภาวนา**

- 3) เพื่อมนุษย์ทุกคนจะได้เข้าใจว่า พระคริสตเจ้าเสด็จมาบำบัดรักษาพวกเขา ให้หายจากโรคภัยทั้งฝ่ายกายและวิญญาณ และเป็นผู้นำความสุขเที่ยงแท้ มาสู่มวลมนุษย์ **ให้เราภาวนา**
- 4) เพื่อบรรดาคนใจเย็นเฉย ไม่นำพาต่อการปฏิบัติศาสนกิจของคริสตชนที่ดี จะได้เปิดใจรับพระพรพรทานซึ่งช่วยให้เขามีกำลังใจ สามารถหันกลับมา ดำเนินชีวิตแห่งความเชื่อมั่นคงต่อไปได้อย่างเข้มแข็ง **ให้เราภาวนา**
- 5) เพื่อเราแต่ละคน จะได้พยายามหลีกเลี่ยงหนีจากบาปทั้งมวลที่จะทำลายสันติสุข ในจิตใจของเรา เพื่อพวกเราแต่ละคนมีจิตใจสะอาดพร้อมที่จะรับเสด็จพระ คริสตเจ้า มาประทับในตัวเราแต่ละคน **ให้เราภาวนา**

ประธาน

ข้าแต่พระบิดาเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพข้าพเจ้าทั้งหลายขอขอบพระคุณพระองค์ที่ได้ส่งพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์นำความชื่นชมยินดีที่แท้จริงมาสู่มวลมนุษย์ โปรดชำระข้าพเจ้าทั้งหลายให้บริสุทธิ์และมีความมานะบากบั่นในการภาวนาในช่วงเวลาแห่งการทดลองตลอดไปด้วยเถิดทั้งนี้ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

“การเลือกพื้นฐาน” ของอาทิศย์แรกกับท่าทีของ “การเตรียมพร้อม” กับ “การเลือกคุณค่าของพระอาณาจักร” และการทำตามเงื่อนไขเพื่อมีความสัมพันธ์กับพระเจ้า นำไปสู่ความกระตือรือร้นที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมให้สมกับที่ได้ประสบกับการบำบัดรักษาและการได้รับความชอบธรรม การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไม่ได้เป็น “เงื่อนไขของการได้รับความรอดพ้น” แต่เป็นเครื่องหมายของการยอมรับพระเจ้า ของการยอมรับว่า พระเจ้าได้เสด็จมาช่วยเราให้รอดพ้นแล้วเหมือนกับประสบการณ์ที่ยอห์นและศิษย์ได้ประสบความสามารถในการปรับเปลี่ยนชีวิตมาจากพระองค์ มาจากการได้รับไถ่เอง

3.1 ท่าทีของความกระตือรือร้น

ท่าทีของอาทิศย์นี้คือความกระตือรือร้นในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ซึ่งสอดคล้องกับสิ่งที่พระคริสตเจ้าทรงนำมา พระองค์นำการเปลี่ยนแปลงที่ดีมาสู่บุคคล เป็นการนำ

ความยินดีมาให้แก่นมนุษย์และโลก เป็นสำหรับบุคคลที่ทุกข์ยากลำบากไม่ว่าจะเป็น เพราะความยากจน โรคภัยไข้เจ็บทุพพลภาพ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามทำที)

เพื่อเราจะได้ดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับท่าทีของความกระตือรือร้นในการปรับเปลี่ยน พฤติกรรมนี้ เราต้องเปิดใจของเราเพื่อต้อนรับพระคริสตเจ้า ขอพลังกำลังจากพระองค์ เพื่อเราจะได้มีความเข้มแข็งในการเดินไปสู่ชีวิตที่ครบครันตามหนทางของพระองค์แม้ พระคริสตเจ้าเรียกเราให้รับความทุกข์ทรมานเพราะความเชื่อผู้ที่เจริญชีวิตกับพระองค์ก็จะพบแสงสว่างยิ่งใหญ่หลังจากผ่านความมืดและการทดลองพบความหวังในพระองค์ เพียงแต่ให้เราอมรับพระองค์ และเปลี่ยนพฤติกรรมของเราให้สอดคล้องกับชีวิตของ พระองค์เราก็จะได้รับการรักษารับการอภัยและรับชีวิตจากพระองค์เราจะเป็นพยานถึง ภารกิจของพระเยซูเจ้าต่อไปในการประกาศข่าวดีแก่คนยากไร้ในการรักษาพยาบาลด้วยความรักต่อผู้ที่เจ็บ ไข้ได้ป่วยช่วยเหลือจนเจือผู้ที่ขัดสนทุพพลภาพด้วยความใจกว้างและ เสียสละเพื่อจะได้เปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลเหล่านั้นให้พบกับความสุขและชื่นชม ยินดีที่พระคริสตเจ้าได้ทรงนำมา

แนวทาง แบบที่ 2

ข้อมูลจาก “หนังสือมิสซาว์นอาพิศย์ฉบับพกพา คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อพิธีกรรม)

หัวข้อ: จงชื่นชมยินดีในความหวัง

บทอ่านประจำวันนี้ออกเราอีกครั้งถึงอนาคตที่สดใส เกือบเป็น “สวรรค์บนแผ่นดิน ” ก็ได้ “จงชื่นชมยินดีในความหวัง” นี้เป็นหัวข้อสำหรับชีวิตคริสตชน ความหวังของคริสตชนจะขจัดความสิ้นหวังซึ่งบ่อยครั้งมักจะนำไปสู่การฆ่าตัวตายหรือการหลีกหนี ความหวังจะช่วยให้ไม่ต้องหลบหนีจากความเป็นจริงโดยอาศัยยาเสพติด การดื่มสุรา หรือการแสวงหาความสำราญอย่างโงกโชน ที่ชีวิตสมัยใหม่หิบบิ้นให้ ความหวังของคริสตชนรู้ว่าจะจัดการกับความก่ดก่ดลุ่มได้อย่างไร ใน “บทสวดจิตความยินดี” ซิมโฟนีที่ 9 ของบีโทเฟิน มีใจความว่า “จงคุกเข่าลง และรู้ว่าเหนือโลกของดาวคารา บิดาที่นำรักประทับอยู่ ” เราจะพูดอะไรกับผู้ป่วยด้วยโรคมะเร็ง ในระยะสุดท้าย คนที่ไม่มีความเชื่อหรือความหวังอาจจะกล่าวว่า “ยอมรับเสียเถิดเราทุกคนต้องตายอยู่แล้ว ไม่เร็วก็ช้า” แต่เราเล่า เราจะพูดว่าอะไรคริสตชนรู้ว่าจะมีสิ่งที่ดีกว่าที่กำลังมา จงเตรียมตัวให้พร้อมที่จะรับสิ่งดี ๆ นั้นเถิด”

บทอ่านที่ 1 อสย 35: 1-6, 10

บทกวีอันไพเราะเพราะพริ้งบทนี้เป็นของ “อิสยาห์คนที่สอง ” คือประกาศกซึ่งอยู่กับชาวฮีบรูในระหว่างการถูกเนรเทศไปบาบิโลน ประกาศกผู้นี้ได้เห็นว่าการปกครองของบาบิโลนกำลังจะถูกโค่นด้วยกษัตริย์ไซรัสแห่งซีเรียซึ่งจะเป็นผู้ปลดปล่อยเชลยศึกและปล่อยพวกเขากลับบ้าน

นี่เป็นบทกวีของความหวังที่เปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี “จงบอกแก่เขาที่ใจกำลังสิ้นก่ดว่า จงเข้มแข็งและอย่ากลัวเลย นี่คือ พระเจ้าของท่านพระองค์เสด็จมาเพื่อล้างแค้นแทนท่าน ” คริสตชนเห็นภาพพยากรณ์นี้ในอนาคตซึ่งพระเยซูเจ้า พระผู้ก่อบกู้ผู้ได้รับการเจิมจากพระเจ้าจะเป็นผู้นำมา “เมื่อนั้นตาของคนตาบอดจะเปิดออก พระเจ้าจะให้แสงสว่างแก่พวกเขา ” นี่คืหัวข้อของความหวังอันน่าชื่นชมยินดีที่อยู่ในวันพระคริสตสมภพ พระเจ้าของเราผู้เสด็จมาเป็นแสงสว่างส่องโลก แสงสว่างในคืนพระคริสตสมภพเป็นสัญลักษณ์ของความคืดนี้

บทอ่านจากหนังสือประกาศกอิสยาห์

ถิ่นทุรกันดารและแผ่นดินแห้งแล้งจึงยินดีเกิดทุ่งเวียงว่างจงเปรมปรีดิ์และผลิดอกเหมือน
ต้นดอกดิน สถานที่นี้จึงผลิดอกอย่างอุดมจงเปรมปรีดิ์และขับร้องด้วยความยินดีเพราะได้รับสิริ
รุ่งโรจน์แห่งเลบานอน

ได้รับความรุ่งเรืองแห่งภูเขาการ์เมลและที่ราบซาโรนทุกคนจะเห็นพระสิริรุ่งโรจน์ขององค์พระ
ผู้เป็นเจ้า และเห็นความยิ่งใหญ่ของพระเจ้าของเรา จงทำให้มือที่อ่อนแอแข็งแรงขึ้นจงทำให้หัว
เข่าที่ชวนเซมีความมั่นคง จงกล่าวกับคนที่ท้อแท้ว่า “จงมานะเถิด อย่ากลัวเลย ” คูชิ พระเจ้าของ
ท่านทั้งหลายจะเสด็จมาเพื่อช่วยท่านให้รอดพ้นและจะทรงลงโทษศัตรูของท่านอย่างสาสม แล้ว
นัยน์ตาของคนตาบอดจะแลเห็นหูของคนหูหนวกจะได้ยิน คนง่อยจะกระโดดได้อย่างกว้างและ
คนใบ้จะร้องตะโกนด้วยความยินดี

ผู้ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงไถ่ไว้แล้วจะกลับมายังศิโยนพลางโห่ร้องด้วยความชื่นชม
ความยินดีจะอยู่บนศิระชะของเขาดลอดไปความชื่นบานและความยินดีจะติดตามเขาความ
โศกเศร้าและการถอนใจจะหนีไปจากเขา

บทอ่านที่ 2 ยก5: 7 – 10

นักบุญยากอบเตือนเราไม่ให้คาดหวังไว้จนสูงเกินไป อนาคตอันสุกใสในยุคของพระผู้
กอบกู้ จะยังไม่เป็นความจริงสมบูรณ์ในโลกนี้ เราต้องมีความเพียรอดทน “จงทำใจให้มั่นคง
เพราะเวลาของพระเจ้าใกล้จะมาถึงแล้ว ” ประกาศเป็นแบบอย่างสำหรับเรา ถ้าท่านกำลังทุกข
ทรมานบทอ่านบทนี้อาจเป็นจุดเริ่มต้นของแรงบันดาลใจสำหรับการภาวนาส่วนตัวกับพระเจ้า

บทอ่านจากจดหมายนักบุญยากอบอัครสาวก

พี่น้องทั้งหลาย จงพากเพียรรอนกว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าจะเสด็จมา จงดูชาวนาเถิด เขา
ย่อมรอผลมีค่าจากแผ่นดินด้วยความพากเพียร รอนจนกระทั่งมีฝนต้นฤดูและฝนปลายฤดู ท่านก็
เช่นเดียวกัน จงมีความพากเพียร ทำจิตใจให้เข้มแข็งเพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าใกล้จะเสด็จมาแล้ว
พี่น้องทั้งหลาย อย่าบ่นนินทากัน เพื่อจะได้ไม่ถูกพิพากษา พระผู้พิพากษาทรงยืนอยู่หน้าประตู
แล้ว พี่น้องทั้งหลาย จงยึดบรรดาประกาศซึ่งพูดในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาเป็นแบบ
ฉบับในความพากเพียรอดทนต่อความยากลำบาก

พระวรสาร มธ 11 : 2 – 11

หัวข้อของพระวรสารตอนนี้ได้มาจากบทอ่านแรก นักบุญมัทธิวเขียนไว้ว่า “พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า คนตาบอดจะแลเห็นได้” พระเยซูเจ้าคือผู้ที่จะต้องมาเพื่อให้ความหวังแก่ผู้ที่ทนทุกข์ ความหวังนี้มีทางออกเสมอสำหรับทุกปัญหาที่ยุ่งยากอาศัยความช่วยเหลือจากเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน อาจจะเป็นการยอมรับในสิ่งที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้แต่เป็นการยอมรับที่ตั้งอยู่บนฐานของความเชื่อในอนาคต ทุกวันพระคริสตสมภพ เราควรให้พระเยซูเจ้าเปิดตาของเราให้มองเห็นความงดงาม และการต่อเนื่องของชีวิตที่กำลังจะมาถึง

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญมัทธิว

ขณะที่ยอห์นถูกจองจำอยู่ในคุก เขาได้ยื่นข่าวกิจการของพระเยซูเจ้า จึงใช้ศิษย์ไปทูลถามพระองค์ว่า “ท่านคือผู้ที่จะมาหรือเราจะต้องรอคอยใครอีก” พระเยซูเจ้าตรัสตอบว่า “จงไปบอกยอห์นถึงสิ่งที่ท่านได้ยินและได้เห็น คนตาบอดกลับแลเห็น คนง่อยเดินได้ คนโรคเรื้อนหายจากโรค คนหูหนวกได้ยิน คนตาขกกลับคืนชีพ คนยากจนได้รับการประกาศข่าวดี ผู้ที่ไม่แคลงใจในเราย่อมเป็นสุข”

ขณะที่คนเหล่านั้นกำลังจะจากไป พระเยซูเจ้าตรัสกับประชาชนเกี่ยวกับยอห์นว่า “ท่านทั้งหลายไปคูอะไร ในถิ่นทุรกันดาร ไปคูต้นอ้อไหวไปตามสายลมหรือ มิใช่เช่นนั้น แล้วท่านไปคูอะไรเล่า คุณคนสวมเสื้อผ้าสวองามหรือ คนที่สวมเสื้อผ้าสวองามอยู่ในพระราชวัง ถ้าเช่นนั้นท่านไปคูอะไร ไปคูประกาศหรือ ถูกแล้ว เราบอกท่าน 0 และเหนือกว่าประกาศเสียอีก ผู้นี้เองที่พระคัมภีร์กล่าวถึงว่าเราส่งทูตของเรานำหน้าท่าน เพื่อเตรียมทางไว้สำหรับท่าน “เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ในหมู่ผู้ที่เกิดจากหญิง ไม่มีใครยิ่งใหญ่กว่ายอห์นผู้ทำพิธีล้าง ถึงกระนั้น ผู้ต่ำต้อยที่สุดในอาณาจักรสวรรค์ ก็ยังยิ่งใหญ่กว่ายอห์นเสียอีก”